

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobce: **Ing. R.T.B.**
bytem [REDACTED]
zastoupen advokátkou JUDr. Janou Zejdovou
sídlem Železničářská 2695, 470 01 Česká Lípa

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2018, č. j. MPSV-2018/63543-421/1,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25. 4. 2018, č. j. MPSV-2018/63543-421/1, **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Liberci, kontaktní pracoviště Česká Lípa (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 31. 10. 2017, č. j. CLA-2358/2017-03B, č. e. CLA-2698/2013-03B, jako opožděné. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o povinnosti žalobce vrátit podporu v nezaměstnanosti v částce 108 036 Kč za období 1. 3. 2013 do 31. 12. 2013, podle § 56 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“).

II. Žaloba

2. V žalobě ze dne 23. 5. 2017 žalobce nejprve jako žalovaného označil Úřad práce České republiky a v petitu žaloby navrhoval zrušení prvostupňového rozhodnutí. Zároveň však doložil napadené rozhodnutí, rozhodnutí prvostupňové a odvolání proti němu. Na základě výzvy soudu žalobce odstranil vady žaloby tak, že za žalovaného určil Ministerstvo práce a sociálních věcí a označil výše uvedené napadené rozhodnutí. Žalobce nejprve stručně shrnul historii kauzy a následně namítal, že neobdržel oznámení o zahájení řízení ze dne 16. 9. 2017 (*pozn. soudu* správně ze dne 29. 9. 2017, došlo k částečné záměně s datem narození žalobce) ve věci vrácení podpory v nezaměstnanosti ani prvostupňové rozhodnutí ze dne 31. 10. 2017, které bylo vypraveno dne 3. 11. 2017, tudíž nemohl využít v zákonné lhůtě řádného opravného prostředku. Žalobce prvostupňové rozhodnutí převzal osobně až dne 5. 3. 2018. Dne 20. 3. 2018 proti němu podal odvolání, z důvodu porušení povinnosti řádně doručit žalobci správní rozhodnutí podle § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, do vlastních rukou. Žalobce se dovolával § 19 odst. 6 správního řádu, podle něhož musí být doručení správním orgánem doloženo. Uvedl, že v domovní schránce nenalezl oznámení o vyzvednutí zásilky v úložní době nebo poučení o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky, proto nelze uplatnit fikci doručení podle § 24 správního řádu.
3. Vydané prvostupňové rozhodnutí nebylo validní, neboť žalobce byl nesprávně označen a tato skutečnost přispěla k nedoručení předmětných zásilek. Postupem žalovaného byla porušena Listina základních práv a svobod, kdy občan nemůže být státní mocí krácen na svých právech, neboť svá práva nemohl řádně uplatňovat v předmětném správním řízení. Žalobce jako důkaz navrhl výše uvedené písemnosti správního orgánu I. stupně, které v kopii předložil soudu spolu s doručenkami a občanským průkazem.
4. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný nejprve v písemném vyjádření k žalobě shrnul skutkový stav, kdy prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci zasláno doporučeně do vlastních rukou adresáta. Žalobce nebyl v místě doručování zastižen, proto byla zásilka dne 7. 11. 2017 uložena u provozovatele poštovních služeb. Žalobce si zásilku ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, nevyzvedl, považuje se proto posledním dnem lhůty v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu za doručenou, tj. dnem 20. 11. 2017. Běh patnáctidenní lhůty k podání odvolání skončil dne 5. 12. 2017 a prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moci dne 6. 12. 2017. Odvolání bylo podáno až po právní moci rozhodnutí správního orgánu I. stupně dne 20. 3. 2018. Vzhledem k tomu, že odvolací lhůta uplynula, nemůže být podáno odvolání ve smyslu § 83 odst. 1 správního řádu, podané odvolání tak bylo opožděné. Žalovaný proto postupem podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolání zamítl.
6. K námitkám žalobce uvedl žalovaný, že správní orgán I. stupně doručoval oznámení i rozhodnutí do vlastních rukou žalobce, na jeho jméno a na adresu, kterou žalobce uvedl následně i v odvolání. Z obou obálek vyplynulo, že žalobci bylo zanecháno oznámení o uložení zásilky s výzvou k jejímu vyzvednutí a s poučením o důsledcích nepřevzetí. Správní orgán na zásilkách označil žalobce nikoliv celým jménem „Ing. R.T.B.“, ale pouze „Ing. R.B. ()“. Tato skutečnost neměla vliv na doručování zásilek. Na základě použitého označení bylo podle názoru žalovaného možné žalobce ztotožnit, když navíc za jménem byl uveden rok narození. Česká pošta také neměla problém se ztotožněním žalobce, když na místě zanechala výzvu namísto toho, aby uvedla na zásilku, že žalobce byl na uvedené adrese neznámý. Zásilky byly za použití standartního postupu vždy na poště uloženy, když nebyl žalobce při doručování zastižen. Okolnost, že si žalobce zásilky v úložní době nepřevzal, jde k jeho tíži. Žalobce neprokázal nestandardní průběh doručování a neuvedl, že pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout. Ve věci proto nelze postupovat ve smyslu § 24 odst. 2 správního řádu. Žalovaný v závěru navrhl, aby soud pro nedůvodnost žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

7. Žalobce k vyjádření žalovaného sdělil, že nesouhlasí s tvrzením, že nesprávné označení žalobce na zásilkách by nemělo vliv při ztotožnění doručované osobě. Údaj na zásilkách je v rozporu s platným občanským průkazem žalobce a zásilka by mu neměla být vydána. Prvostupňové rozhodnutí není validní, protože takto označený účastník nemá právní subjektivitu. Žalobce závěrem doplnil, že důvody ve smyslu § 24 odst. 2 správního řádu zde nenastaly.

V. Posouzení věci krajským soudem

8. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu

správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

9. Předmětem soudního přezkumu je postup žalovaného, který žalobou napadeným rozhodnutím zamítl žalobcovo odvolání pro opožděnost podle § 92 odst. 1 správního řádu. V posuzované věci je klíčovou otázkou, zda správní orgán I. stupně řádně doručil oznámení o zahájení řízení a prvostupňové rozhodnutí a zda měl žalobce možnost vystupovat v rámci správního řízení, použít opravné prostředky a jestli označení žalobce na zásilkách mělo vliv na doručení zásilek. Pro doručování obou písemností jsou relevantní následující ustanovení:

Podle § 19 odst. 5 správního řádu „[d]o vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba“.

Podle § 19 odst. 7 správního řádu „[j]e-li pro řízení třeba, aby bylo doručení doloženo, musí být zajištěn písemný doklad stvrzující, že písemnost byla doručena nebo že poštovní zásilka obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak stalo“.

Podle § 20 odst. 1 správního řádu „[f]yzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu“.

Podle § 23 odst. 1 správního řádu „[n]ebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.“

Podle § 23 odst. 3 písm. b) správního řádu „[p]ísemnost se uloží u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím“.

Podle § 23 odst. 4 správního řádu „[a]dresát se vyzve vložением oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil“.

Podle § 23 odst. 5 správního řádu „[z]ároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2“.

Podle § 24 odst. 1 správního řádu „[j]estliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty“.

10. K žalobní námitce týkající se nedoručení výše uvedených zásilek žalobci soud nejprve konstatuje, že shrnutí skutkového stavu provedené žalovaným ve vyjádření k žalobě odpovídá správnímu spisu a soud se ztotožnil se závěry žalovaného. Podle obou doručenek bylo žalobci oznámení o zahájení řízení i prvostupňové rozhodnutí ve věci vrácení podpory v nezaměstnanosti doručováno na adresu S. 1331/17, Č. L., kterou žalobce uvedl i v žalobě. Na adrese nebyl žalobce zastižěn, a proto v souladu s § 23 odst. 4 správního řádu byla dle údajů na doručenkách na místě zanechána výzva k vyzvednutí zásilky a poučení ve smyslu § 23 odst. 5 správního řádu. Žalobce si v obou případech zásilku v úložní době nevyzvedl. Doručenky obsahují dopsaný text „VLOŽIT VŽDY“. Vzhledem k tomu, že zásilky nebylo možné vhodit do schránky, byly vráceny správnímu orgánu podle § 23 odst. 4 věta poslední správního řádu. Pokud si žalobce písemnosti uložené na poště ve lhůtě 10 dnů nevyzvedl, nastupuje tzv. fikce doručení ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu a obě písemnosti se považují za doručené posledním desátým dnem úložní lhůty, prvostupňové rozhodnutí se tak považuje za doručené dnem 20. 11. 2017. Doručení bylo řádně prokázáno doručenkami, z jejich údajů soud vycházel. Žalobcovo tvrzení, že ve schránce nenalezl oznámení o vyzvednutí zásilky a příslušné poučení, považuje soud za vyvrácené právě náležitě vyplněnými údaji na doručenkách. Lze dodat, že v minulosti bylo správním orgánem I. stupně žalobci na uvedenou adresu doručováno shodně, žalobce na oznámení o uložení zásilky reagoval (viz doručenka k pozvánce k ústnímu jednání).

11. Z hlediska nesprávného označení žalobce soud upozorňuje na následující ustanovení:

Podle § 61 odst. 1 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů *„fyzická osoba, které byl matričním úřadem vydán matriční doklad, má povinnost užívat v úředním styku jméno, popřípadě jména, která jsou uvedena na tomto matričním dokladu“.*

Podle § 61 odst. 2 zákona č. 301/2000 Sb. *„jménem se rozumí osobní jméno podle občanského zákoníku“.*

Podle § 62 odst. 2 zákona č. 301/2000 Sb. *„fyzická osoba je povinna užívat v úředním styku dvě jména, jsou-li zapsána v matriční knize vedené matričním úřadem“.*

Podle § 77 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, *„jméno člověka je jeho osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží. Každý člověk má právo užívat své jméno v právním styku, stejně jako právo na ochranu svého jména a na úctu k němu“.*

12. Nejvyšší správní soud ve své rozsudku ze dne 16. 8. 2012, č. j. 8 As 85/2011 – 42, (rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), k otázce správného označení účastníků řízení uvedl, že *„[13] Správní orgány zajisté nemohou rezignovat na správné označení účastníků řízení. Pakliže je možné ve spojení s ostatními*

osobními nebo jinými údaji nepochybně určit totožnost cizince, označení účastníka jednou z verzí jeho jména nezakládá nicotnost rozhodnutí správního orgánu. To platí tím spíše, pokud cizinec během předchozího řízení o správním vyhoštění a mezinárodní ochraně nepovažoval rozličné verze svého jména za vadu řízení. Správní orgán vedl řízení o správním vyhoštění ve věci existující fyzické osoby - stěžovatele. Subjektem správního řízení je fyzická osoba, nikoli její jméno. Proto nelze tvrdit, že variantní transkripce z jiného písma do latinky ve jméně má za následek nicotnost vydaného rozhodnutí.“.

13. Správní orgán I. stupně v oznámení o zahájení řízení a následně v rozhodnutí při označení účastníka řízení použil jen první ze dvou osobních jmen (kromě příjmení a titulu) žalobce. Tento postup byl zvolen i na zásilkách, kterými byly listiny zaslány. V listinách byl však žalobce dále identifikován adresou a datem narození, na obálkách doručovaných písemností byl identifikován stejně, namísto data narození byl uveden rok narození. Soud v duchu závěrů shora citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu konstatuje, že přes neúplné označení žalobce v listinách a na obálkách druhým osobním jménem, byl žalobce dostatečně identifikován a doručování takto označené osobě nečinilo problémy. Žalobce ani netvrdil, že by mu z tohoto důvodu nebyly doručované písemnosti při předložení občanského průkazu poštou vydány. V replice zmíněné problémy s vydáním zásilky žalobce uvedl pouze hypoteticky. Soud podotýká, že žalobci v minulosti správní orgán I. stupně úspěšně doručil pozvánku k osobnímu jednání v případě, kdy byl žalobce označen pouze prvním osobním jménem a příjmením a datem narození. Ostatně i sám žalobce v úředním styku používal (přes povinnost stanovenou v § 62 odst. 2 zákona č. 301/2000 Sb.) „zkrácenou verzi“ svého jména bez druhého osobního jména, jak je patrné z doručenek nacházejících se ve správním spise (viz doručky k napadenému rozhodnutí, k pozvánce k osobnímu jednání ze dne 8. 9. 2017).
14. Lze tedy uzavřít, že označení žalobce v písemnostech a na obálkách doručovaných písemností nemělo vliv ani na srozumitelnost prvostupňového rozhodnutí ani na účinky doručení. Žalobcovo odvolání podané až dne 20. 3. 2018 žalovaný v souladu s § 92 odst. 1 věta první správního řádu zamítnul jako opožděné, odvolací lhůta totiž marně uplynula dne 5. 12. 2017.

VI. Závěr a náklady řízení

15. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.,
za výslovného souhlasu žalobce a žalovaného.
17. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

18. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. prosinec 2018.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně